

ΠΕΜΠΤΗ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ

Στιχηρα Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων
Ὕχος πλ. δ'

Κύριε, εὶ καὶ κριτηρίῳ παρέστης [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ, τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν οἰκουμένην καταυγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείας, περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, διασφύζεις ἀστασίαστον, ἦν περ τιμίῳ Σωτήρ, ὡνησάμενός σου αἷματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἥλευθέρωσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὦφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῆς Ἔκκλησίας, ὡς τίμιοι, λίθοι διαυγεῖς λαμπηδόνας, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτοντες, θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι, τῆς Τριάδος παραστάται, καὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἥμῶν.

Ἐτερα, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις, πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν κόσμῳ, ὡς εὐώδιαν ἀνέδειξας· πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐώδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῇ χάριτι, οὗ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Στίχ. ζ'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, σὺ τὸν σὲπτὸν Ἱεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δοὺς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπιπτόντων καὶ αἰτούντων, τούτου ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ίδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφεντε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἄγνη, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῷ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἥμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά, ὅμοια
Κύριε, εἴ̄ καὶ κριτηρίῳ παρέστης [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα μόνον σε κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἥμῶν.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων

εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ίάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖστον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἅγιοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κιλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἔξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἐαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἔως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Όν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε Παρθένε ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρός, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεόν, ἀξιωθέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἀγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὓσης χάριτος.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικὰ Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [TO AKOYTE](#)

Ως φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὀδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἡλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὄμοιον

Εἰς τὰ πέρατα πάντα, διαδραμών, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόργυος, ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [TO AKOYTE](#)

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγίᾳ Παρθένε· σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρροῦντες ἀει προσπίπτομεν, δὲν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικὰ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν

Φωστῆρες ὥφθητε λαμπροί, Χριστοῦ αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν, φωταγωγοῦντες, καὶ σοβιοῦντες τὸ σκότος, τῆς πολυθείας, τῷ φέγγει, τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν αὐτῷ σκότει, τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί, τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι Αποστόλοι.

Ὄμοιον

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ, παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιόν, πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὥφθησαν, πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν ἀποσοβιοῦντες, δαιμονικήν, καὶ πάντας, καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ, πρὸς οὓς πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [TO AKOYTE](#)

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε, τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντούμενην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἥδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετα τὴν γ' Στιχολογίαν, ἔτερα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [TO AKOYTE](#)

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων, τῶν θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωγροῦντες, τοὺς λογικούς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ Πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὄθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Οἰκουμένης φωστῆρες, ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει, μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικάς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ιάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὕφθητε, Αθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς

Χορός με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων. Ποίημα Ἰωσὴφ

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'

Ο Είρμος [TO AKOYTE](#)

Ὑγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδῆς, φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμήν, ζοφώδῃ καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τομφαίᾳ πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ιάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, προέρχεται σώζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:

Σοὶ Νικόλαε ὅγδοον πρέπει μέλος. Ἰωσὴφ

Ό Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

΄Η κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἰδεν ἥλιος γῆν, ἦν οὐκ ἐθεάσατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραὴλ, φόδὴ δὲ ἀνεμέλπετο, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. ᾍγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν ταῖς χορείαις, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς ἔξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἔξαιτούμενος, ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. ᾍγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σὲ προστάτην, πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς, μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Στίχ. ᾍγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίσχυροτάταις, νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τούς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βιώντων πάντοτε. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

΄Ωδὴ γ' Ό Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Σὺ εἴ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἴ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στίχ. ᾍγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθένος περιζώσατε, ἔξασθενήσασαν πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Στίχ. ᾍγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῇ Θεοῦ ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Στίχ. ᾍγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου παύσατε, ὡς ἱατροί, θείᾳ χειρουργίᾳ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνὴ Δέσποινα, τὸν Λυτρωτήν, πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ Ἅγίου Νικολάου Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. ᾍγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμεν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ιεράρχα Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

὾ΟΛΟΝ με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἅγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἀμαρτιῶν Ἀγνὴ αἵτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χαλεπῶν περιστάσεων.

‘Ωδὴ δ' Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦραιώθητε Ἐνδοξοί, θείαις ἀγλαίαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτῖσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες, τῆς πολυθείας ἵπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων μου τὴν ἄβυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὠφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Ἅγίου Νικολάου Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων, σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος, τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.

Ο τοὺς τρεῖς λυτρωσάμενος, Πάτερ νεανίας, τεθνᾶναι μέλλοντας, πάσης ρῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰώνιου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἄχραντε οὐράνια ἐνδυνάμωσον, τῆς ψυχῆς μου, καὶ κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

΄Ωδὴ ε'

΄Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΕ

Ορθρίζοντες βιῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλάτος ιθύνατε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, θεόπται, πάσης ἐκλυτρώσασθε, ἀτίμου πράξεως δέομαι.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ώξ πάθη τοῦ Σωτῆρος, μιμούμενοι Ἀπόστολοι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς μου διώξατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ιώμενον, τὰς νόσους πάναγνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου
Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.

Δυνάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Ιεράρχα, τηρεῖν τὰ προστάγματα, Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.

Ο Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐώδίας θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα, καθικετεύων Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωηρρύτων ἀνάπλεως, οὖσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

΄Ωδὴ ζ'

΄Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΕ

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς μου συντρίψατε εἴδωλα, καὶ δείξατε Θεοῦ ναόν, τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πέτρα τῇ ἀρραγεῖ δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι θεόπται, τὸν τὴν ἐμήν, ἐπὶ ψάμμον καρδίαν, φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· συρρέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ δεινῶς με χειμάζουσι.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας, ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ μισητόν, διὰ πλῆθος κακίας, ἀποδειχθέντα φιλίᾳ συνδήσατε, τοῦ στέργοντος ἀμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ρόδον, ώς καθαρώτατον κρίνον, ώς εὐδόces σε ὀσφράδιον Κόρη, ὁ ποιητὴς ἐξ ὥραίων κοιλάδων, τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμενος ὕκτησε, τὴν μήτραν σου καὶ σαρκωθείς, εὐδόίας τὸν κόσμον ἐπλήρωσεν.

**Κανὼν τοῦ Ἅγιου Νικολάου
Είρμὸς ὁ αὐτὸς**

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ὠφθη, ζωῆς ἔνδον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτήν, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιῆσαι οἰκήτορας, Νικόλαος πάντας ἡμᾶς, τούς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταθύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδαῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ, ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνίᾳ συνέχομαι. Οἰκτείρησόν με ὁ Θεός, Νικολάου πρεσβείας, ώς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάκαρ, καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ πληθύν, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με ἐάσῃς βιῷ ἀπροστάτευτον· ἀλλ' οἴκτειρον ώς συμπαθής, βοηθείας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερουβεὶμ ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ Σεραφεὶμ ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασα, ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοή, ώς Μητέρα δοξάζει τοῦ κτίσαντος.

**Ὦ δὴ ζ
Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣ**

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βιῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὄμιχλη ἀμαρτίας, φῶς τοῦ κόσμου σοφοί, Απόστολοι δειχθέντες, νῦν καταυγάσαι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλο στερέωμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, θεηγόροι ύμῶν σκέπῃ.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύρινοι ἄνθρακες ὁφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρος προβλέπει Δανιήλ σε, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατάνυξον ψυχήν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς**

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐβλυσας ρέιθρα διδαγμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχάς, πλουσίως καταρδεύων, ιερουργὲ Νικόλαε· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν.

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς πλάνης, ἀφανίσαι· διό, πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἴδωλα, ἐμπαθῆ μείωσον Πάτερ.

Στίχ. Ἀγιε Τιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὃν δυσώπει Ἄγνη, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

**‘Ωδὴ η’
Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ**

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν, ἀνεβόα· οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, Τιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαλευομένην πάθεσι, τὴν ψυχήν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας, ἀρραγεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταὶ τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εῦδοι λιμένες, οἱ ἀεὶ μελῳδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ, ἡδονῶν συμπτώσεως, ύμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὥφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιόν, τοῦ πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν μήτρᾳ ἔχώρησας, δὸν ἐκτενῶς ἵκέτευε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις, τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν, ψυχήν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἀγνή εὐπρεπεστάτως, λαμπρῦναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Νικολάου
Ο Εἱρμὸς

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένος θεόφρον, ὁ Ιεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς τρισηλίου Θεότητος· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο στρατηλάτας βυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπιστασίᾳ φρικώδει σου, Ιερομύστα Νικόλαε, πάσης
θανατηφόρου, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Στίχ. Ἅγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαλευομένους δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς
στήριξον, ἀβλαβεῖς διασφῶν, πρεσβείαις σου Ἅγιε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔκετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία
Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ωδὴ θ'
Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις
σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἄγγέλων καὶ
ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι, μεγαλύνουσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λεόντων ψυχοφθόρων σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες
κατέστητε, ψαλμικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ Πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου τὰς ἀτάκτους,
κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ ὑποτάξατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦραῖον παρὰ πάντας υἱὸνς βροτῶν, τὸν ὄφθέντα ἐν κόσμῳ κηρύξαντες, Λόγον Θεοῦ, πόδας ὠραιώθητε
ἀγαθούς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, Πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωήν· διὸ ταραττομένην, πάθεσι τὴν ψυχήν
μου, ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὄλικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, πάθος εἰκονίσαντες τὸ
σεπτόν· διὸ θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας,
θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου πάθει δεινῷ, ἡ Τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὃς συμπαθής, ἵασαι καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεί, κολαφιζόντων Ἀχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, σφζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἅγίου Νικολάου

Ο Εἱρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ρύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ρῦσαι με πάσης κακίας Νικόλαε, τῶν ὄρωμένων Παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις, παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγιε Ιεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, πρόσεχε ψυχή μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναβόησον· ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικὰ

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς νίοὺς αὐτῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ίάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, Στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ

θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [TO AKOYTE](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας, ἀνακειμένους ἡγείρατε, καὶ ἐνθέου, ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Μακάριοί ἔστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Σπείραντες Χριστοῦ, τὸν Λόγον θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν, καρδίας τὰς ἀκάρπους, καρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πάσης ἔαυτούς, γυμνώσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἔχώρησαν γενναίως, καὶ οὐρανόθεν ἴμάτιον σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περιεβάλοντο.

Δόξα...

Νέκρωσον σεπτή, Τριὰς ἡ παναγία, πάθη τὰ δεινά, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σφζόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ λαβίς, τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου, χαῖρε Προφητῶν, σφραγὶς καὶ Ἀποστόλων, τὸ περιήχημα Ἀχραντε Θεοτόκε, δι' ἣς φθορᾶς ἡλευθερώθημεν.